

134. sz. Egyezmény

a tengerészek üzemi baleseteinek megelőzéséről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1970 október 14-én ötvenötödik ülészakára ült össze,

Figyelembe véve a már meglévő nemzetközi munkaügyi Egyezményeket és Ajánlásokat, amelyek a hajók fedélzetén és a kikötőkben végzett munkára vonatkoznak, és amelyek a tengerészek üzemi baleseteinek megelőzése szempontjából fontosak, különös tekintettel a Tengerészek munkakörülményei vizsgálatának általános elveiről szóló 1926. évi Ajánlásra, az Ipari balesetek megelőzéséről szóló 1929. évi Ajánlásra, a Hajók ki-és berakodásán alkalmazott munkások balesetek elleni védelméről szóló 1932. évi (módosított) Egyezményre, a Tengerészek orvosi vizsgálatáról szóló 1946. évi Egyezményre és a Gépek védőburkolatáról szóló 1963. évi Egyezményre és Ajánlásra, és

Figyelembe véve az 1960. évi, az Életbiztonság a tengeren tárgyában aláírt Egyezményt, és az 1966-ban módosított Merülés-vonalra vonatkozó Nemzetközi Egyezményhez csatolt szabályokat, amelyek számos biztonsági intézkedést tartalmaznak a hajókon foglalkoztatott személyek védelme érdekében, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a balesetek megelőzéséről a hajó fedélzetén, tengeren és kikötőben, amely kérdés az ülészak napirendjének ötödik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre, és

Figyelembe véve, hogy a hajók fedélzetén történő balesetek megelőzésének sikere érdekében fontos a megfelelő területeken szoros együttműködést fenntartani a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet és a Kormányközi Tengerészeti Tanácskozó Szervezet között, és

Figyelembe véve, hogy az alábbi normákat a Kormányközi Tengerészeti Tanácskozó Szervezet együttműködésével fogalmazták meg, és javasolt az e szervezettel való folyamatos együttműködés a normák alkalmazásában,

a mai napon, 1970. október 30-án, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely a "Balesetek megelőzéséről (tengerészek) szóló 1970. évi Egyezmény" néven idézhető:

1. cikk

1. A jelen Egyezmény szempontjából a „tengerész” kifejezés minden olyan személyre vonatkozik, aki bármely minőségben hajón áll alkalmazásban, mely nem hadihajó, amelyet

olyan területen lajstromoztak, ahol az Egyezmény hatályban van, és amely szokványosan tengerhajózási tevékenységben vesz részt.

2. Amennyiben kétség merül fel a tekintetben, hogy bizonyos személyek bármely kategóriáit a jelen Egyezmény szempontjából tengerésznek kell-e tekinteni, a kérdést minden országban az illetékes hatóság dönti el a hajótulajdonosok és a tengerészek szervezeteivel történt konzultációt követően.

3. A jelen Egyezmény szempontjából a „üzemi balesetek” kifejezés a foglalkoztatás tényéből fakadó vagy annak ideje alatt bekövetkező balesetekre vonatkozik.

2. cikk

1. Minden tengerészeti tevékenységet folytató ország illetékes hatósága megteszi a szükséges intézkedéseket a üzemi balesetek megfelelő bejelentése és kivizsgálása érdekében, továbbá annak érdekében, hogy az ilyen balesetekről átfogó statisztikát vezessenek és elemezzenek.

2. Minden üzemi balesetet jelenteni kell, és a statisztikai adatok nem korlátozódhatnak a halálos kimenetelű vagy a hajót érintő balesetekre.

3. A statisztikai adatok között fel kell tüntetni a üzemi balesetek számát, természetét, okait és hatásait, világosan jelezni kell, hogy a baleset a hajó mely részében – például fedélzet, gépház vagy konyhai helyiségek – és mely területen – például a tengeren vagy a kikötőben – történt.

4. Az illetékes hatóság köteles a halálos kimenetelű vagy súlyos személyi sérüléssel járó és a nemzeti törvényekben vagy rendelkezésekben meghatározott más típusú balesetek okait és körülményeit kivizsgálni.

3. cikk

A tengerészeti foglalkoztatással járó speciális veszélyek miatt bekövetkező balesetek megelőzésének alapos biztosítása céljából kutatást kell végezni a statisztikai adatok által kimutatott általános tendenciák és kockázatok területén.

4. cikk

1. A üzemi balesetek megelőzésére vonatkozó intézkedéseket törvényekben vagy rendelkezésekben, eljárási kódexben, vagy más megfelelő formában kell közreadni.

2. Ezeknek tartalmazniuk kell a balesetek megelőzésére vonatkozó általános rendelkezéseket, valamint ki kell terjedniük a tengerészek foglalkoztatása tekintetében alkalmazható munkaegészségügyi rendelkezésekre, és pontosan meg kell határozniuk a tengerészeti foglalkoztatásra jellemző balesetek megelőzésére alkalmas intézkedéseket.

3. A rendelkezések különösképpen az alábbi területekre terjednek ki:

- (a) általános és alapvető rendelkezések;
- (b) a hajó szerkezeti jellemzői;
- (c) gépek;
- (d) speciális biztonsági intézkedések a fedélzeten és a fedélzet alatti térben;

- (e) a berakodáshoz és kirakodáshoz használatos eszközök;
- (f) tűzvédelem és tűzoltás;
- (g) horgonyok, láncok és kötelek;
- (h) veszélyes rakomány és ballaszt;
- (i) a tengerészek egyéni védőeszközei.

5. cikk

1. A 4. cikkben említett balesetvédelmi rendelkezéseknek pontosan meg kell határozniuk a hajótulajdonosok, tengerészek és a további érintettek kötelezettségeit a rendelkezések betartására vonatkozóan.

2. Általánosságban, a hajótulajdonosnak a védőfelszerelés vagy más balesetvédelmi eszköz biztosítására vonatkozó kötelezettségét kiegészíti egy rendelkezés, amely az ilyen eszközök és védőfelszerelések tengerészek által történő használatára vonatkozik, és kötelezi azokat a megfelelő balesetvédelmi intézkedések betartására.

6. cikk

1. Megfelelő intézkedéseket kell tenni a 4. cikkben foglalt rendelkezések pontos érvényesítése érdekében, amely történhet erre alkalmas felügyelet útján vagy más módon.

2. Megfelelő intézkedéseket kell tenni ezen rendelkezések betartása érdekében.

3. Minden szükséges lépést meg kell tenni annak biztosítására, hogy az ellenőrző és a kényszerítő erővel bíró hatóságok ismerjék a tengerészeti foglalkoztatást és annak különböző gyakorlatait.

4. A rendelkezések betartásának megkönnyítése érdekében a rendelkezésekről készült másolatokat vagy azok összefoglalását a tengerészek tudomására kell hozni, ami történhet például a rendelkezéseknek a hajón jól látható helyre történő kifüggesztésével.

7. cikk

Rendelkezést kell alkotni a hajó személyzetének tagjai közül egy megfelelő személy vagy személyek, vagy megfelelő bizottság kijelölésére, akik a hajó kapitánya vezetésével felelősek a balesetek megelőzéséért.

8. cikk

1. A üzemi balesetek megelőzésére vonatkozó programokat az illetékes hatóság dolgozza ki a hajótulajdonosok és a tengerészek szervezeteivel együttműködésben.

2. Az ilyen programok gyakorlati végrehajtását úgy kell megszervezni, hogy az illetékes hatóság, a hajótulajdonosok és a tengerészek, vagy képviselőik és más megfelelő testületek aktív szerepet vállalhassanak benne.

3. Nevezetesen, nemzeti vagy helyi balesetvédelmi vegyes bizottságokat vagy ad hoc munkacsoportokat kell felállítani, amelyekben mind a hajótulajdonosok, mind a tengerészek szervezeteinek képviselői jelen vannak.

9. cikk

1. Az illetékes hatóság előmozdítja, és amennyiben ez a nemzeti feltételek között lehetséges, gondoskodik arról, hogy a balesetek megelőzését célzó intézkedések és a foglalkozás-egészségügyi kérdések a szakmai feladatok oktatására szolgáló tanterv részét képezzék a szakképzést nyújtó intézményekben, a tengerészek minden kategóriája és osztálya számára.

2. Minden megfelelő és megvalósítható intézkedést meg kell tenni a tengerészek tájékoztatása érdekében, például megfelelő utasításokat tartalmazó hivatalos közlemények formájában, különös tekintettel bizonyos veszélyekre.

10. cikk

A tagállamok a megfelelő kormányközi és más nemzetközi szervezetek segítségével, egymással együttműködve erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben egységes, egyéb intézkedéseket hozzanak a üzemi balesetek megelőzésére.

11. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

12. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam részéről történt ratifikációt nyilvántartásba vették.

13. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tízéves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

14. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikáció, illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára is.

15. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében valamennyi részletükben megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának nyilvántartásba vétel céljából.

16. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

17. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (b) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 13. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (c) az új módosító Egyezmény hatályba lépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

18. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.